

הארץ פוליטיק

היריד האדריב

הוא אומר: ליל מנוחה!

היריד המציגין

סלהרלי, האם לא לך רוי בטעריה
את התמוניה שלי?

היריד השקם

הוא לא זו מצדי במשך כל אחר
הצלרים!

יום הכלגיות

הכלא לובשת שמלה לבנה, כסמל האושר. יום הכלוגיות הוא היום הייחד ביום חייה. עתה מבין אוכני מדור לובש החתן שחורים.

אדיר כהן,
שמעאל אהיתוב, ראשון-לציוו

שימור המרים

טטע משדר האספה והקיזב מור ויעים על פועלה נורחת לשימור חבי' רים ממשמשים. יש לשער כי תינון הוראה לפיה חיב כל הקונה גומי-לייטה להזכיר את הגומי המשמש.

דן ?, שכנות בוורוכוב.

ocabiah-haganna

אחד הצבאים מתח לפני חברו הי-קזין בקרות עז החיללים. "כמהון", ענה הקזין, "חומר האר נושי אנו כל בר טוב. אך מה אפשר לעשות שאנו יכולים לביסס רק זכי' בילום?"

הפטירין

ראובן ותבע לדין על שלא פרע את חברו לשמעון.

טען ראוון בבית המשפט:

— אדוני השופט, זה כמה פעמים שהיתה לי הדרומנות לשלם את החוב, אך מתי שיש לי בסוף אינני מוציא את שמעון וכשאני פוגש בשמעון, דוקא או אין לי כסף. הצעתי איפואו, שבכ' השופט ישים את התובע במאסר בכדי שבשעה שייה ליה הכספה, אורקל לבטה למוצא אותו ולשלם לו.

סיבת

שוב אחר וודיד לעכוהה. כשנשאל לסייע הדבר, הסביר:
"זה היה כך. קמתי בשמונה והס' תכלתי בחבר, אך לא ראיתי את עצמן, ובכך, חשבתי, מסתמא בבר הלהכת לעז' בודה. כת הראי נפלה מתרך המפרטה."

פטוריין

"מודע פיטרו אוותך מן העבודה?"
שאלת אסתר את בעלה.
"זה בגל מנהל העבדה. איז הוועשה רשותך, רך מפקח על האנשים."
"מה זה ווגע לפטרוי?"
"איי יושב שהוא קינא בי, כי גם אני הייתי מנוהל עכודה. שאינו עשה כלום, ורק מפקח על האנשים."

הצנוזורה

אורות ישראלי כותב במכות לחברו בוחרלאץ: "איני יודע אם מכתב זה יגע אליך, כי הצנוזורה המקומית פוחתת את כל המכתבים".
כעבור ימים ימים מודר מכתבים. קיבל מכתב אדריב ממחלת האצנוורה: "הזהודה ב' מכתבר מיום 10 לתוך. אינה מתאימה למיציאות. אין הצנוזורה פוחתת מכתבים".

מחנה איכומנויים

הסמל לטרוון: "לא נקיית את איז ניר? הרי נתתי את הפוקה — במקומך דורך".
הטרוון, שניתנו לו געלים גודלוות מוי: "איי דורה, אורי, אבל בתוך הנעלים".

הדריך הקצרה

תפליה כי, האם זהה הדריך לשודה התעופה צ.

ניב צברי

רימת לוני: "פרא אדם!"

דני לריינה: "פרה אודומה!"

נסים כהן, חיפס

ארה'בנה

אשרו של כהן נמאה עליו. באחד הימים, שומרה לו את חמי שלח אותה פעיל פנוי, ללא פזוי כל שהוא. ואה'בנה תעשה תבעה, כמוכן, נס ומונות והענין הובא לבית-המשפט.

"התהגותך היה מחריפה", אמר השופט לכהן, "אני אתן לאשתן חמשים לירוח לחשוס".
"זו יסת מאר מזרך", החפעל כהן.
"גם אני אשトル לחת לה מפעם לפעם כמה יירוח?"

שינגו' שט

רבים הגיעו לשער האוצר לשנות את שמו לעברית, ההצעה המקורית ביזור באלה חחרני הסורקים. הם הגיעו לו רק להחליף את סדר האותיות ולהזכיר באשם — קלט.

הנימוק: 'הוא מקלף במשמעות עירונגן,
ג'. תל-אביב'

ידיד וותיק

אדוֹרֶד ג. רוביינסּוֹן הוא אָדִיב, בברקו בארץ הפסופו מסביבו מבקשי-התהומות והוא דרש את שמו של כל אחד מעל חתימותיו. אבשלום כהן חיבן את האפְשָׁרָוּיות המהיריות חממות בצדוקות זו, ואחרי שקיבל התימה אחת ג'ברעם כהן, מאת מאה אדוֹרֶד ג. רוביינסּוֹן' עד שוב בסוף התוור כי גוכות חתימה שנייה. ר' משהופיע בשילשית הבהיר ר' ביגנון כי השם והפניות מוכרים לו. באירועים רבים חתם: 'ל'אלברם כהן, מאת י'ידִין הַרוֹתִיק, אדוֹרֶד ג. ר' רוביינסּוֹן'.

הוֹלְבִּי רָגֵל

הגדרכה נועה אָרְךָ וָרָק להולבי רָגֵל! הוֹלְבִּי השופר לאור שמשן את חמורו על מדרכת הרוב אלבני.

או מה יס? תמה האיש, "אתה חושב שהחומר שלי נוטע בקריאולר?" אריה גְּרוּם, רמתגן ב'

ברטש כל גירה אחת זוכה בעל הבודהה הנדרשת ורשותה בפדרו זה. בධילות העם גשווים גמערת 'העולם הזה'. על המטפחה יש ציון: 'עולםנו זה הקסן'.